

er muligt at gå længere end det, jeg mener jeg har været i stand til.

Hvis nu hr. Peter Duetoft og hans parti skulle leve op til hr. Jan Køpke Christensens synspunkter, var der jo ikke kommet noget folkeoplysningsforslag frem. Så havde vi jo levet med den nuværende lov med de samme skavanker, som nogle hævder den har – og det har den såmænd da også på nogle områder – men vi havde ikke fået forbedringerne.

Derfor forstår jeg da meget vel CD, som har den samme opfattelse som andre, og som også var med til at stemme for loven i sin tid. Vi skal selvfølgelig fortsat have en folkeoplysningslov, og vi skal forbedre den dér, hvor vi kan, og så må vi se, om der er områder, hvor vi ikke har gjort det tilfredsstillende, og om vi kan finde en løsning.

Jeg synes, det er helt naturligt, helt oplagt, men jeg forstår også godt, at der kan være et ønske om at drille et regeringsparti. Det er en yndet sport her i huset, uanset hvem der sidder i regeringen og hvem der sidder i oppositionen, så det får os ikke til, som hr. Peter Duetoft sagde, at forlade regeringen.

Så både regeringspartierne, kan jeg bekræfte, og også oppositionspartierne er indstillet på at se, om vi kan finde løsninger på nogle af de spørgsmål, som er rejst her i dag.

Jeg har undervejs hæftet mig ved det ene af de forslag, som jeg selv synes er et fornuftigt forslag ud fra at holde balancen i den folkeoplysningslov, som mange har været ganske tilfreds med, nemlig spørgsmålet om de 60-årige og tilskud til aktivitet. Dér har det været udtalt, at dette aktivitetstilskud måske i højere grad eller i stedet burde bruges på lokaleområdet. Og dér vil jeg allerede gerne sige nu, at det er jeg for så vidt åben over for.

Det, der var tanken med den del af lovforslaget, var jo netop at give incitamentter til personer over 60 år, og om det går til det ene eller det andet formål for at opfylde hovedideen, er jeg helt afslappet over for. Det kan vi også godt drøfte under udvalgsarbejdet.

Så vil jeg sige til dem, der har sagt – jeg tror, det var fru Eva Møller – at nu er regeringen ved at opgive sin voksen- og efteruddannelsesreform: Ingenlunde. Jeg synes bare lige, det skulle siges. Vi har udskilt dele af den, dele af finansieringssiden, nemlig dem, der knytter sig til arbejdsmarkedets parter. Det har meget lidt med forslaget her at gøre, men det har dog været rejst i debatten. Og jeg vil bare sige:

Reformen er ikke udskudt. Den arbejder vi bestemt videre med, og det mener jeg helt svarer til tiden. Der er dele i voksen- og efteruddannelsesreformen, som kan ligge i forlængelse af, hvad der også kan tages af initiativer på folkeoplysningsområdet.

Så vil jeg sige til hr. Aage Frandsen – jeg tror, der var en enkelt anden, der også rejste spørgsmålet – om de sindslidendes små skoler, at det område ser vi også på, når spørgsmålet er rejst – naturligvis. Vi kender godt problematikken. Det, der er problemet for nogle af disse små skoler, som jo i øvrigt for så vidt varetager nogle ideelle formål, er, at de egentlig har etableret sig under folkeoplysningsloven på en måde, som det egentlig aldrig havde været tænkt, nemlig at være små institutioner.

Det er jo i og for sig ikke det, folkeoplysningsloven har lagt op til. Så hvis de virkelig vil være institutioner og leve op til nogle ideelle formål, var det mere oplagt, at de måske lå under en anden lovgivning, som administreres af amtskommunerne.

Der er bare det problem ved det, at så er der ikke den samme frihed for den gruppe til at kunne sætte aktiviteter i gang, for så er det jo normalt efter anvisning. Vi har altså prøvet at holde den balance, og vi har haft en lang diskussion om den.

Jeg ved, at de handicappede og deres organisationer er meget optaget af at være med i denne lovgivning på lige fod med andre, men på en sådan måde, at vi tager de nødvendige hensyn til de særlige handicap, de har. Men ellers skal det være samme vilkår.

Men når det gælder de sindslidendes skoler – der er nogle lilleskoler – så ser vi på det spørgsmål også og ser på, om der eventuelt er noget, der måske også dér kunne justeres.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg skal sige både til ministeren og også til hr. Aage Frandsen, som jeg ikke nåede at svare tidligere, at Fremskridtspartiet absolut ingen kærlighed har til den her oplysningslov, overhovedet ikke. Det, jeg sagde i min ordførertale, var, at det eneste positive, jeg kunne se i det her, var, at man nu tog mere hensyn til de handicappede.

Jeg glemte så at nævne, at med hensyn til de ældre, altså dem over 60 år, mener jeg ikke – jeg tror, det var Venstres ordfører, der også var inde på det – at det er en specielt svag gruppe, vi her taler om, og derfor kan vi ikke se, at der er